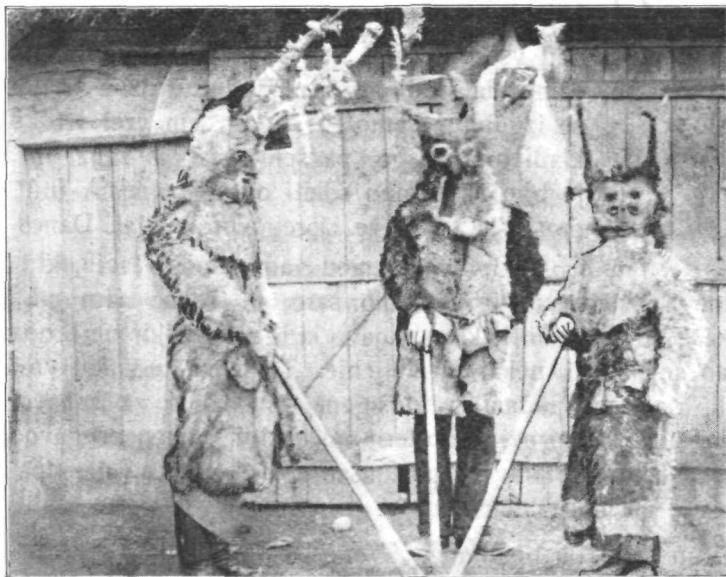

V rokali so nosili torbice, polne žaganja, in grablje. Jeli so potresati žaganje po tleh, potem pa so jih grabili z grabljami skupaj. Tudi ta navada priča o češčenju slovanskega boga Kurenta, ki je bil tudi bog rodovitnosti. Vsekako hočejo maškare s potresanjem in grabljenjem izprositi od boga dobro setev in žetev. Seveda se preprosto ljudstvo vsega tega sedaj niti ne zaveda, a nama je bilo jasno, kje je iskati izvora tem šegam in običajem.

Kurenti

Popotnik.

*Nič ne kliči, gozdič osameli,
ne iztezaj mi zelenih vej!
Glej, dovolj sem že presanjal v tvojem
krilu, veš; zdaj moram spet naprej!*

*Čuj, kako valovje reke vabi
in kako pojoč naprej hiti?
Ta-le pesem je kot vest, ki vpije,
če se prave ne držiš poti —*

*Ah, čemu se mi dobrikaš spet ti,
polje, polno tajinstvenosti?
Le poglej, kje že mi plava solnce!
Nič ne vabi, meni se mudi!*

*Ni dovolj, da sem presanjal zarjo,
da bom žaloval po njej zaman...
Naj še dan zapravim tu v brezdelju?
Ne, jaz hočem spet naprej, tja v dan!*

Vekoslav Selinšek.